

DOPISY - DLUHY, DLUHY, EXEKUCE...

ÅšterÅ½, 04 kvÅten 2010

VÅdy, kdyÅ píšu nÅco o dluzích, následnÅ o trápení s exekutory, valí se na mne Åerná beznadÅj. Je to asi rok, co jsem se snaÅila navázat kontakt s Exekutorskou komorou a dostat od nich nÅjaké rady. No, a výsledek? Nic, nic... Tak se jen snaÅím obÅas pÅminést nÅjaký konkrétní pÅípad. Ale je to stejnÅ asi na draka - jen mi to všechno pÅípomí KonfuciÅ v výrok: ZASLEPENOST BÝVÁ KRÁTKÁ, LÍTOST DLOUHÁ...

Dnes bych chtěla vyzvednout jeden z komentářů, neboÅ by opravdu byla škoda, aby zapadl: Za sebe mám pocit, Åe pokud se nÅco nestane, celá mašinerie kolem pÅjÅek a exekutorÅ skonÅí katastrofou. Stále nás uklidňují, Åe naše zadluÅenost je v poměru k jiným zemím na pohodu, ale nikde jsem neznamenala skutečnost, že nás jde všinou o situaci konečnou - vÅdyÅ kolikrát jsme Åetli, Åe nÅkdo ve svÅtÅ prošel bankrotem a poté mohl vést spokojený Åivot - napÅíklad taková naše oblíbená spisovatelka, Betty Mac Donald, která také v mládí podlehl svodě uměrových karet a pÅesto měla možnost se z dané situace dostat. Dnes klidnÅ prodají telefon s závazkem paušálu na dva roky (Åi pÅjÅí 20 tisíc v podchodu na obÅanku) osmnáctiletému, na rodičích závislému ÅlovÅku (18 let mají mlÅoši ve druhém roÅníku uÅáku nebo SŠ). Pokud okamÅitÅ nepÅmí barvu, dluh za pár měsíců vzroste pÅmřnÅ na nÅjakých 100 tisíc, které v lepším pÅípadě zaplatí rodiÅe. Pokud pokusí situaci "Åešit" po svém (odejde ze školy a od rodičů, pÅileÅitostnÅ pracuje, pÅileÅitostnÅ s pÅileÅitostnÅ si pÅjÅuje), mÅÅe bÅhem dvou let zaÅinat - uÅ vystÅizlivÅlý (stále jsem u lepšiho pÅípa dluhem cca milion, za který krom prvního telefonu nebo peněz na jedno kolo NIKDY NIC NEDOSTAL a který vznikl jen lichvÅskými úroky a poplatky a který následnÅ nÅkdo zaÅne vymáhat po jeho rodičích, u kterých mu zÅstalo trvalé bydlištÅ)... Vidím problém hlavnÅ v tom, Åe insolvenční Åízení (které vás mmch stojí 50 tisíc ještÅ) neÅ zaÅnete - a kde je vzít a nekrát, uÅ se nikde nezmiÅuje) mÅÅe být úspěššně, pokud jste schopni splatit za pÅt let 100% dluh, ale Åástka, kterou jste jako pÅmřný obÅan schopen vydÅlat za rok, není úmřná tomu, o kolik za rok narostou úroky a tzv. smluvní poplatky. Na tomto oÅebraÅování - a jiný název mne fakt nenapadá - se podílí i stát. PÅíklad: V nezaplacené pojistné za jeden rok (dotyčnÅ si odjela do zahraničÅ a - její chyba - povinné pojištÅní a odhlášení neÅešila). Asi pÅt let se pojišÅovna neozvala (pochopitelnÅ, nemá povinnost), dluh s úroky se vyšplhal na 25 tisíc plus 60 tisíc soudní poplatky. Jediné varování a výzva soudu na zaplacení do pÅti dnů dotyčnou nezastihla, dopis se vrátil zpÅt. Za další týden pÅedáno exekutorovi na opačný konec republiky. Tohle fakt nechápu proč, kdyÅ v rámci vzdálenosti se kaÅdý pokus o doručenÍ písemnosti útuje v Åástce cca 7 tisíc. Za údajné tÅnávštÅvy (bez zanechání jakéhokoli dokladu v bÅřné schránce), vyrobení odhadu nemovitosti (v místě bydlištÅ znalcem z opačné strany republiky) a další, zákonem dané poplatky, se Åástka navýšila na 115 tisíc korun. Podotýkám, Åe uplynule sedm let od prvního dne dluhu, který vlastnÅ dluhem nebyl, jen bordelem dotyčné (stařilo, aby prokázala, Åe v té době platila pojištÅní v zahraničÅ, coÅ opravdu dÅlala, ale doklady nemohla še cestovaci). TakÅe byla soudnÅ naÅízena exekuce podílu nemovitosti, kterou dotyčnÅ z poloviny vlastnila. Reálný odhad - cca 900 tisíc, polovina však draÅena za 120 tisíc. V tom okamÅiku se o celé akci teprve dozvÅdÅla rodina (resp. druhý vlastník nemovitosti) a to ještÅ s dovÅtkem, Åe tohle jim nikdo Åmikat nemusel, spolu s výzvou, a 120 tis. Zaplatí, jinak by draÅbÅ nezabránil, jinak Åe je jasné, Åe nemovitost vydraÅí opravdu oni. Po dohodě s advokátem šla rodina do rizika draÅby - jinak by 115 tis. bylo vyhozeno z okna a kdyby se vyvrbil nÅjaký podobný pÅser s nekomunikativní pÅíbuznou, stále je v jejím vlastnictví pÅlka baráku. Dopadlo to době, pojišÅovna dostala svých 100 tisíc dluhu, 54 tisíc úroků a poplatků, exekutorská mašinerie za velmi záhadné úkony cca 60 tisíc. RodinÅ nyní patřící celá chata, státu daÅ z pÅevodu nemovitosti (tu v pÅípadě koupě majetku z exekuce platí kupodivu kupující). Vše je možná docela komické, nemít to pÅíchuÅ šibeníÅního humoru - v dotyčné nemovitosti bydlí stařilá prarodičte, kteř by v pÅípadě, Åe by se nikdo nic nedozvÅdÅl, také mohli jednoho dne zjistit, Åe se jim nÅ pokusí prodat barák nad hlavou, pÅípadnÅ Åe mají spolubydličho s právem uÅívání pÅlky malé chatky 2 + 1. Podotýkám, Åe pÅíslušné majetkové vztahy vznikly pÅed cca dvaceti lety, kdy o nÅjakých exekucích nikdo neměl páru. To, Åe "vnoučata" vlastní zmíněný objekt (který navíc byl poÅízen za poměrně malý peníz a Åe asem zhodnocen), Åe v nÅm trvale bydlí a prarodičte, nikdy nikdo (krom exekutora) nezpochybnil. A další pÅípad: z mají syna - 21 letého. Do osmnácti pohodě, pak parta, pití, útěk z domu, kolotoč pÅjÅek - dnes má jen základní vzdělání, rodičte uÅ za nÅj zaplatili cca 250 tisíc, aby se vyhnuli zásahu exekutorů. Åijí totiž v bytě ještÅ s dalšími dvěma syny (15 a 8), nemají Åádná práva, jen povinnosti - platit za nezdrného syna. Nyní je v Åízení snaha zrušit mu alespoň trvalé bydlištÅ - bohuÅel zatím "neustáli" nÅkolik pokusů o jeho návrat, aby si našel práci a sekal dobrotu. Stále se opakuje stejný scénář - vzali ho zpÅt, on měsíc sekal latinu a pak zmizel. Tím ale nedodrÅeli požadavek místního OÚ o nutnosti prokázat, Åe se déle jak rok v bytě nezdrÅuje... Tohle moc trápí - kvÅli tomu pocitu bezmoci...blaně